Verhaal: Sid en de zonnebril

Sid en zijn vader waren, na het beklimmen van een lange trap, eindelijk aangekomen in Fengdu.

Fengdu ligt op de top van de Mingberg in China. Fengdu is niet zomaar een stad. Het is een spookstad. In de stad vind je de 'Poort naar de Hel'.

Brrr. Nochtans komen er veel bezoekers. Overdag kan je er veilig rondlopen. 's Avonds komen de 'half mensen-half monsters' buiten. Pas diep in de nacht spoken de volbloedmonsters in Fengdu rond.

Sid, zijn vader en andere reisgenoten hadden erg uitgekeken naar deze uitstap. Samen met de reisgids, zou er wel niets fout lopen.

Eerst vertelt de gids over de rituelen van het stadje. Wie de rituelen uitvoert, kan zijn geluk in het leven en de liefde vergroten. Alle bezoekers doen gretig mee: over een brugje lopen vergroot het geluk. Mannen lopen aan de linkerkant, vrouwen aan de rechterkant. Een koppel dat de brug samen oversteekt in 9 stappen; die blijven ook samen na de dood. Hoe romantisch.

Wat verderop kunnen mannen hun trouw en kracht bewijzen. Een grote steen in de vorm van een reuzenboon voortrollen rond een ijzeren as: niet voor watjes. Alle mannen van de groep wilden het proberen. Ook Sids vader deed mee en lukte er na enkele pogingen in om de steen op zijn plaats te krijgen.

Bij de volgende halte stopt de gids aan een reeks merkwaardige beelden. Nee, geen beelden, maar monsters. Ze bewaken een doorgang. "Die naar de hel?" dacht Sid stilletjes. Eén monster had vlammend haar, lange omhoogstekende tanden en grote uitpuilende ogen. Hij droeg een grote bijl als wapen. "Het monster van de strijd," legde de gids uit. Het monster van de drank hield een grote kruik vast. Een vrouwelijk monster ernaast heette 'de verleiding'. Er was ook een 'monster van de straf': die gaf een flink pak slaag op een ander monsterbeeld zijn g… Iedereen keek naar deze griezelige beelden en de fotoflitsen gingen volop af. Lekker griezelen.

Daarna kwamen ze allen aan bij een groot Boeddha-beeld. "Haha, hier brengen we een groet aan Boeddha, de godheid van de reïncarnatie," zei Sids vader tevreden, "Deze kans laten we niet voorbijgaan." Samen staken ze drie wierookstokken aan die ze blij en fier in een potje staken.

"Nu krijgt iedereen nog één uurtje vrije tijd," zei de gids. "Joepie," dacht Sid, "nu kan ik nog snel zoveel mogelijk foto's maken". En Sid wist welke foto's hij nog wou maken. Sid greep zijn vader bij de arm en trok hem mee naar de groene en blauwe monsters : grote poppen met lelijke gezichten en lange tongen. De gids had hen verteld dat al deze monsters een speciale rol hadden: de wereld van de geesten beschermen. "klik, klik" Ook de paviljoenen met de oranje hoedjesdaken en de 'beschermende leeuwen' zag Sid door zijn lens. "Het is bijna tijd," riep vader toen.

Sid legde even zijn rugzak en zonnebril op de grond om enkele laatste foto's te nemen. Daarna keek hij nog één keer goed rond.

"We moeten echt weg!" Sid griste snel zijn rugzak. Hun vrije uurtje was voorbij en Sid en zijn vader klommen weer naar beneden. Pas beneden dacht Sid plots aan zijn zonnebril. "Oeps, vergeten!" Hij keek snel in zijn rugzak, maar daar was hij niet. "Wat nu gedaan," dacht Sid. Zijn wangen werden rood maar hij zei niets. De zonnebril was een duur verjaardagsgeschenk van zijn vader.

Sid zette het op een spurt naar de top van de berg waar hij hem het laatst had gehad. Hij kwam hijgend en bezweet aan. Maar geen spoor meer van zijn bril. Ontgoocheld keerde Sid terug. Ze moesten nu echt wel vertrekken en iedereen wachtte op hem. Nu zou Sid het wel moeten opbiechten aan zijn vader.

De dag erna deed het volgende nieuws de ronde: de vorige avond werd in Fengdu een geest gezien.

Het was een geest in de gedaante van een man, die zich razendsnel voortbewoog. Slechts enkelen, de allerlaatste menselijke bezoekers, hadden hem kunnen zien. Hij leek wel op de vlucht.

Niet iedereen geloofde dit verhaal. Anderen trokken grote ogen.

Het nieuws werd nog merkwaardiger. Nieuwe bezoekers hadden een nieuw beeld opgemerkt aan de Poort naar de Hel. Een mirakel! Niemad wist hoe het daar kwam. Het was dat van een monster met een stok in zijn rechterhand en hij droeg ... een grote zonnebril. "De geest van gisterenavond," opperde iemand.

"Zou dat kunnen," dacht Sid. "Een geest met … mijn zonnebril?" "Bestaan ze dan echt?" Sid vertelde niemand over het verlies van zijn zonnebril. Alleen zijn vader wist het. Later kreeg het nieuwe beeld een naam: 'monster van de blindheid'. Sid en zijn vader huiveren nu nog af en toe, als ze terugdenken aan de monsters van Fengdu.

Tekst en illustratie: Mira Borghs

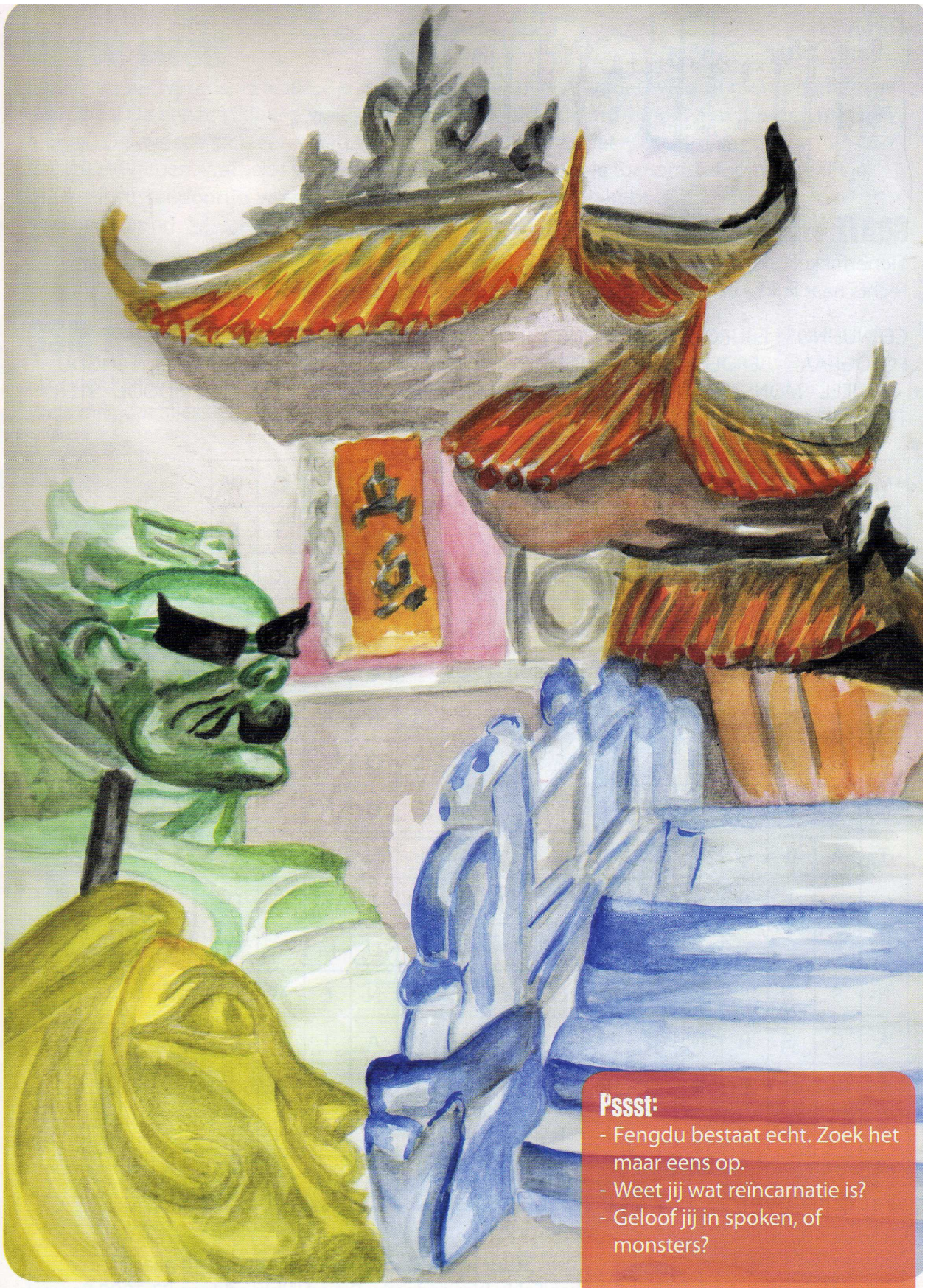

Pssst:

- Fengdu bestaat echt. Zoek het maar eens op.
- Weet jij wat reïncarnatie is?
- Geloof jij in spoken, of monsters?